

ПРЕПОРЪКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ ЗА СИСТЕМЕН РИСК**от 15 декември 2015 година****относно оценката на трансграничните ефекти и доброволната реципрочност за мерките на макропруденциалната политика****(ЕССР/2015/2)****(2016/С 97/02)**

ГЕНЕРАЛНИЯТ СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ ЗА СИСТЕМЕН РИСК,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск ⁽¹⁾, и по-специално член 3 и членове 16—18 от него,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 ⁽²⁾, и по-специално член 458 от него,

като взе предвид Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО ⁽³⁾, и по-специално дял VII, глава 4, раздел II от нея,

като взе предвид Решение ЕССР/2011/1 на Европейския съвет за системен риск от 20 януари 2011 г. за приемане на процедурен правилник на Европейския съвет за системен риск ⁽⁴⁾, и по-специално член 15, параграф 3, буква д) и членове 18—20 от него,

като има предвид, че:

- (1) Финансовата система в Съюза е силно интегрирана. Това означава, че често чуждестранни лица предоставят трансгранични финансови услуги. В единния пазар доставчиците на финансови услуги в някои държави членки могат да избират между предоставянето на финансови услуги чрез дъщерни дружества или клонове, разположени в друга държава членка, или прякото предоставяне на трансгранични финансови услуги. Тази ситуация може да доведе до наличието на значителни трансгранични ефекти в националната макропруденциална политика.
- (2) Чуждестранните доставчици на финансови услуги, които извършват трансгранични финансови услуги пряко или чрез клоновете си в други държави членки, обикновено не са засегнати от мерките на макропруденциалната политика, които се прилагат спрямо националните доставчици на финансови услуги в тези държави членки. В резултат от това доставчиците на финансови услуги, които по принцип биха попаднали в обхвата на тези изисквания, т.е. защото имат местно дъщерно дружество, имат стимул да насочат дейността си през алтернативни канали, за да заобиколят мерките на приемащата държава. Изтичанията и регулаторният арбитраж, които възникват от подобно поведение, могат да засегнат ефективността на националните мерки на макропруденциалната политика.
- (3) Освен това може да бъде нарушена конкуренцията, ако клоновете на чуждестранните доставчици на финансови услуги и чуждестранните доставчици на финансови услуги, които предоставят трансгранични финансови услуги пряко, използват конкурентното си предимство, като например по-ниски капиталови изисквания за експозиции, възникнали в активиращата държава членка, във вреда на местните доставчици на финансови услуги и дъщерните дружества на чуждестранните доставчици на финансови услуги в тази държава членка, за да увеличат пазарния си дял.
- (4) Мерките на макропруденциалната политика, предприети в една държава, ще имат външни ефекти върху финансовата стабилност в други държави чрез трансгранични изтичания. Като цяло тези ефекти ще бъдат положителни, тъй като чрез макропруденциалната политика се намаляват системният риск, вероятността от системни кризи и въздействието от тях, като по този начин се подобрява финансовата стабилност в други държави членки. Тези ефекти обаче могат да бъдат и отрицателни. Например, въпреки че са изложени на същите рискове като местните доставчици на финансови услуги и дъщерните дружества на чуждестранните доставчици на финансови услуги, от клоновете на чуждестранните доставчици на финансови услуги и от чуждестранните доставчици на финансови услуги, които извършват трансгранични финансови услуги пряко, обикновено не се изисква да изграждат устойчивост срещу тези рискове, например като спрямо тях се прилагат националните капиталови мерки в държавата им

⁽¹⁾ ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338.

⁽⁴⁾ ОВ С 58, 24.2.2011 г., стр. 4.

по произход. Освен това дотолкова, доколкото тези доставчици на финансови услуги разполагат с конкурентно предимство във вреда на местните доставчици на финансови услуги и на дъщерните дружества на чуждестранните доставчици на финансови услуги, това би могло да ги насърчи да увеличат експозицията си към съответните макропруденциални рискове в активиращата държава членка, като по този начин излагат на по-голям риск държавата си по произход. Ако тези макропруденциални рискове, свързани с предоставянето на финансови услуги, се реализират, капиталовите буфери на тези доставчици на финансови услуги може да се окажат недостатъчни, което би имало отрицателни последици за финансовите системи на държавите им по произход.

- (5) В този контекст и с оглед на осигуряването на ефективността и последователността на макропруденциалната политика отговорните за нея лица трябва да отдадат дължимото внимание на трансграничните ефекти и когато е необходимо, да използват подходящи инструменти от тази политика, за да предприемат действия във връзка с посочените ефекти. За да бъде постигната тази цел, Европейският съвет за системен риск (ЕССР) препоръчва да бъде възприет подход, който почива на два основни стълба, а именно: а) систематичната оценка на трансграничните ефекти от макропруденциалната политика; и б) координиран отговор в рамките на провежданата политика под формата на доброволна реципрочност за мерките на макропруденциалната политика, когато е необходимо. Важно е също така тези стълбове да се прилагат възможно най-последователно на територията на Съюза.
- (6) Досега на систематичната оценка на трансграничните ефекти от макропруденциалната политика не е обръщано дължимото внимание. Отчасти причината за това е фактът, че познанията, свързани с (евентуалните) канали на преноса, са все още ограничени и наличните данни все още не са напълно изследвани с цел да се анализират трансграничните ефекти. Ето защо ЕССР счита, че е важно всички налични данни да бъдат систематично използвани, за да се разбере по-добре и да се оценят трансграничните ефекти.
- (7) Важно е да се уреди процедура, насочена към систематичната оценка на трансграничните ефекти от макропруденциалната политика, с която се цели да се осигури, че отговорните за макропруденциалната политика лица извършват *ex ante* оценка на евентуалните трансгранични ефекти от мерките, които предлагат. Освен това, като се вземат предвид съществуващите изисквания в Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, Директива 2013/36/ЕС и Препоръка ЕССР/2013/1 на Европейския съвет за системен риск⁽²⁾, отговорните за макропруденциалната политика лица следва да извършват *ex post* оценки на реалните трансгранични ефекти от провежданите от тях политики. Извършваната от държавите членки аналитична работа ще допълни аналитичната работа, извършвана от ЕССР.
- (8) Координираният отговор в рамките на провежданата политика, препоръчан от ЕССР, е под формата на режим на доброволна реципрочност по отношение на мерките на макропруденциалната политика. Доброволното начало на този режим, което произтича от естеството на препоръките на ЕССР⁽³⁾, е разграничителният признак между тази доброволна реципрочност и задължителното признаване на някои мерки на макропруденциалната политика съгласно правото на Съюза. С изключение на препоръка А относно оценката на трансграничните ефекти и препоръка Б относно уведомлението за мерките на макропруденциалната политика, целта на настоящата препоръка не е да се прилага към мерките на макропруденциалната политика, за които в правото на Съюза вече е предвидено задължително признаване. Понастоящем задължително признаване е предвидено за мерките, предприети съгласно член 124, параграф 5 и член 164, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и за антицикличния капиталов буфер (АКБ), ако той е определен под тавана за задължително признаване. Същото изключение за прилага спрямо нивата на АКБ, които са над тавана за задължително признаване, тъй като в Препоръка ЕССР/2014/1 на Европейския съвет за системен риск⁽⁴⁾ вече се препоръчва пълната реципрочност на нивата на АКБ между държавите членки.
- (9) С цел да се осигури ефективността и последователността на националните мерки на макропруденциалната политика, е важно задължителното признаване съгласно правото на Съюза да бъде допълнено с доброволна реципрочност, като по този начин в обхвата на националните мерки на макропруденциалната политика се включват и клоновете на чуждестранните доставчици на финансови услуги, и чуждестранните доставчици на финансови услуги, които извършват трансгранични финансови услуги пряко. Крайната цел е един и същ набор от макропруденциални изисквания да се прилага към един и същ вид рискова експозиция в дадена държава членка, независимо от правния статус и местоположението на доставчика на финансови услуги. Затова следва да се прилага реципрочност спрямо основаните на експозициите мерки на макропруденциалната политика, по-специално спрямо онези от тях, които са насочени към конкретна рискова експозиция.

(1) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 г. (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

(2) Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 4 април 2013 г. относно междинните цели и инструментите на макропруденциалната политика (ЕССР/2013/1) (ОВ С 170, 15.6.2013 г., стр. 1).

(3) Въпреки че препоръките на ЕССР не са правнообвързващи, те са свързани с механизма „действие или обяснение“.

(4) Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 18 юни 2014 г. относно насоки за определяне на нива на антицикличния буфер (ЕССР/2014/1) (ОВ С 293, 2.9.2014 г., стр. 1).

- (10) С настоящата препоръка се предоставят насоки на съответните органи по отношение на приемането на реципрочни мерки в отговор на мерките на макропруденциалната политика на други съответни органи. Спрямо изброените мерки на макропруденциалната политика, активирани в една държава членка, следва да се прилага реципрочност във всички други държави членки. В настоящата препоръка ще бъдат изброени мерки на макропруденциалната политика, ако съответният активиращ орган поиска реципрочност и ако ЕССР счете искането за реципрочност за обосновано. С цел да се осигури ефикасното прилагане на режима на доброволна реципрочност, е важно ЕССР да бъде уведомен своевременно за тези мерки и да му бъдат предоставени достатъчно подробности, като се използва стандартен образец.
- (11) С цел да се осигури ефективността на режима на доброволна реципрочност, от съответните органи ще се очаква да приемат реципрочни мерки в разумен срок. Ще бъдат препоръчани по-дълги срокове за мерките, които не съществуват във всички юрисдикции.
- (12) С настоящата препоръка се цели да се обхванат всички мерки на макропруденциалната политика, независимо от това към коя част на финансовата система се прилагат те. Въз основа на правомощията на ЕССР съгласно Регламент (ЕС) № 1092/2010 приложното поле на настоящата препоръка надхвърля прилагането на макропруденциалните инструменти, предвидени в Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013. Следователно с настоящата препоръка се цели да се обхванат и мерките, които не са хармонизирани съгласно правото на Съюза. Приложното поле на настоящата препоръка зависи от компетентността на съответните органи, като тя се прилага спрямо мерките на макропруденциалната политика, които съответните органи са оправомощени да приемат или активират.
- (13) За съответни органи се считат националните компетентни органи, определените органи, както и макропруденциалните органи и Европейската централна банка (ЕЦБ) (за държавите членки, които участват в единния надзорен механизъм — ЕНМ), особено ако те са оправомощени да приемат или активират мерки на макропруденциалната политика. Освен това с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета⁽¹⁾ и с Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка⁽²⁾ на ЕЦБ се възлагат конкретни надзорни задачи. ЕЦБ може да прилага по-високи изисквания за капиталовите буфери или по-строги мерки в сравнение с прилаганите от определените на национално равнище органи. За тази изключителна цел ЕЦБ се счита, ако е целесъобразно, за компетентния или определения орган и има всички правомощия и задължения, които компетентните органи и определените органи имат съгласно приложимото право на Съюза.
- (14) Новите мерки на макропруденциалната политика, предприети от държавите членки, които участват в ЕНМ, трябва да преминат през съответните процедури за координация в ЕНМ. Режимът на реципрочност, предвиден в настоящата препоръка, не засяга тези вътрешни процедури за координация в ЕНМ и оценката на ЕССР на реципрочността ще започне само след като са приключили вътрешните процедури за координация в ЕНМ.
- (15) Органите могат да освободят доставчиците на финансови услуги с несъществена експозиция към установен макропруденциален риск в активиращата държава (принцип *de minimis*). Това е преценка на национално равнище, която органите могат да изберат и да не прилагат, ако реципрочността се счита за принципен въпрос.
- (16) С цел да се осигури прозрачността и отчетността във връзка с мерките на макропруденциалната политика, както и ефективното им прилагане, съответните органи следва да разработят комуникационна стратегия по отношение на исканията за реципрочност и реципрочните мерки, която ще е част от общата им комуникационна стратегия по отношение на мерките на макропруденциалната политика. От особена важност във връзка с исканията за реципрочност е на всички участващи органи да бъде предоставена своевременно информацията, която е относима и необходима за съответните им процеси на вземане на решения. Освен това също толкова важно е и заинтересованите лица (включително, но не само, преките адресати на мерките на макропруденциалната политика) да бъдат изцяло и своевременно информирани за всяка мярка на макропруденциалната политика, която е от значение за тях.
- (17) Процесът, който е предмет на настоящата препоръка и на Решение ЕССР/2015/4⁽³⁾, е създаден с цел да бъде възможно най-ефикасен и ефективен с оглед на постигането на доброволна реципрочност. В контекста на предстоящия преглед на рамката на макропруденциалната политика на Съюза и в съответствие с възможните изменения в съществуващия набор от инструменти Европейската комисия обаче следва да обмисли дали и по какъв начин предвиденият в настоящата препоръка режим на доброволна реципрочност би могъл най-успешно да бъде закрепен в правото на Съюза, за да се стимулира ефективността на макропруденциалните политики на национално равнище. В идеален вариант предложението на Европейската комисия следва да се основава на режима на доброволна реципрочност така, както той е развит в настоящата препоръка и в глава 11 от Наръчника на ЕССР относно практическото въвеждане на макропруденциалната политика в банковия сектор [ESRB Handbook on Operationalising Macroprudential Policy in the Banking Sector] (наричан по-долу „Наръчника на ЕССР“)⁽⁴⁾.

(1) Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

(2) Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 г. за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ) (ЕЦБ/2014/17) (ОВ L 141, 14.5.2014 г., стр. 1).

(3) Версията на английски език е достъпна на уебсайта на ЕССР www.esrb.europa.eu.

(4) Публикуван на уебсайта на ЕССР www.esrb.europa.eu.

- (18) Препоръките на ЕССР се публикуват, след като Съветът бъде информиран за намерението на Генералния съвет да направи това и му бъде предоставена възможност да реагира,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

РАЗДЕЛ 1

ПРЕПОРЪКИ

Препоръка А — Оценка на трансграничните ефекти от собствените мерки на макропруденциалната политика на съответните органи

1. На съответните активиращи органи се препоръчва, преди да приемат собствени мерки на макропруденциалната политика, да направят оценка на трансграничните ефекти от прилагането им. Като минимум, като се използва методологията, описана в глава 11 от Наръчника на ЕССР, следва да бъде направена оценка на каналите на преноса, които функционират чрез корекции на риска и регулаторен арбитраж.
2. На съответните активиращи органи се препоръчва да направят оценка на възможните:
 - а) трансгранични ефекти (изтичания и регулаторен арбитраж) от прилагането на мерки на макропруденциалната политика в тяхната юрисдикция; и
 - б) трансгранични ефекти от предложените мерки на макропруденциалната политика върху други държави членки и върху единния пазар.
3. На съответните активиращи органи се препоръчва да извършват наблюдение поне веднъж годишно на възникването и развитието на трансграничните ефекти от въведените от тях мерки на макропруденциалната политика.

Препоръка Б — Уведомление и искане за реципрочност по отношение на собствените мерки на макропруденциалната политика на съответните органи

1. На съответните активиращи органи се препоръчва да уведомят ЕССР за мерките на макропруденциалната политика, веднага щом те бъдат приети, но не по-късно от две седмици след приемането им. В уведомлението следва да се включи оценка на трансграничните ефекти и на необходимостта от реципрочност от страна на съответните органи. От съответните активиращи органи се изисква да предоставят информацията на английски език, като използват образците, публикувани на уебсайта на ЕССР.
2. Ако с цел да се осигури ефективното действие на съответните мерки се счете за необходимо да има реципрочност от други държави членки, на съответните активиращи органи се препоръчва заедно с уведомлението за мярката да представят на ЕССР искане за реципрочност.
3. Ако мерките на макропруденциалната политика бъдат активирани преди приемането на настоящата препоръка или ако реципрочността не се счита за необходима при първоначалното въвеждане на мерките, но впоследствие съответният активиращ орган реши, че реципрочността е станала необходима, на съответните активиращи органи се препоръчва да представят на ЕССР искане за реципрочност.

Препоръка В — Реципрочност на мерките на макропруденциалната политика на други съответни органи

1. На съответните органи се препоръчва да прилагат реципрочни мерки спрямо мерките на макропруденциалната политика, приети от други съответни органи, за които ЕССР е препоръчал реципрочност.
2. На съответните органи се препоръчва да прилагат реципрочност спрямо мерките на макропруденциалната политика, изброени в настоящата препоръка, като прилагат същата мярка на макропруденциалната политика като вече приложената от активиращия орган. Ако същата мярка на макропруденциалната политика не съществува в националното законодателство, на съответните органи се препоръчва, след консултация с ЕССР, да прилагат реципрочност, като приемат съществуваща в тяхната юрисдикция мярка на макропруденциалната политика, чийто ефект е най-еквивалентен на активиранията мярка на макропруденциалната политика.
3. Освен ако е препоръчан конкретен краен срок по отношение на реципрочността на мярката на макропруденциалната политика, на съответните органи се препоръчва да приемат реципрочни мерки на макропруденциалната политика не по-късно от три месеца след публикуването на най-скорошното изменение на настоящата препоръка в *Официален вестник на Европейския съюз*. Доколкото е възможно, приетите мерки и реципрочните мерки следва да имат еднаква дата на активиране.

Препоръка Г — Уведомление за реципрочността на мерките на макропруденциалната политика на други съответни органи

На съответните органи се препоръчва да уведомят ЕССР за приложената от тях реципрочност спрямо мерките на макропруденциалната политика на други съответни органи. Уведомленията следва да бъдат изпращани не по-късно от един месец, след като е приета реципрочната мярка. От уведомяващите органи се изисква да предоставят информацията на английски език, като използват образеца, публикуван на уебсайта на ЕССР.

РАЗДЕЛ 2

ИЗПЪЛНЕНИЕ

1. Тълкуване

За целите на настоящата препоръка се прилагат следните определения:

- а) „активиране“ е прилагането на мярка макропруденциалната политика на национално равнище;
- б) „приемане“ е решение, взето от съответния орган относно въвеждането, реципрочността или изменението на мярка на макропруденциалната политика;
- в) „финансова услуга“ е всяка услуга с банков, кредитен, застрахователен, свързан с личните пенсии, инвестиционен или платежен характер;
- г) „мярка на макропруденциалната политика“ е всяка мярка, с която се цели предотвратяването или намаляването на системния риск съгласно определението в член 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1092/2010 и която е приета или активирана от съответния орган съгласно правото на Съюза или националното право;
- д) „уведомление“ е писмено известие на английски език, отправено до ЕССР от съответните органи, включително ЕЦБ съгласно член 9 от Регламент (ЕС) № 1024/2013, относно мярка на макропруденциалната политика в съответствие, но не само, с член 133 от Директива 2013/36/ЕС и член 458 от Регламент (ЕС) № 575/2013, което може да бъде искане за реципрочност от една държава членка в съответствие, но не само, с член 134, параграф 4 от Директива 2013/36/ЕС и член 458, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- е) „реципрочност“ е режим, по силата на който съответният орган в една юрисдикция прилага мярка на макропруденциалната политика, която е еднаква или еквивалентна с определената от съответния активиращ орган в друга юрисдикция, към финансовите институции от своята юрисдикция, когато те са изложени на същия риск в тази юрисдикция;
- ж) „съответен активиращ орган“ е съответният орган, който отговаря за прилагането на мярка на макропруденциалната политика на национално равнище;
- з) „съответен орган“ е органът, на когото е възложено приемането и/или активирането на мерки на макропруденциалната политика, включително, но не само:
 - i) определеният орган в съответствие с глава 4 от Директива 2013/36/ЕС и член 458 от Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентният орган съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЕЦБ в съответствие с член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013; или
 - ii) макропруденциалният орган с целите, режима, правомощията, изискванията за отчетност и другите характеристики, изложени в Препоръка ЕССР/2011/3 на Европейския съвет за системен риск ⁽¹⁾.

2. Освобождения

1. Съответните органи могат да освободят доставчиците на финансови услуги в своята юрисдикция от прилагането на определена реципрочна мярка на макропруденциалната политика, когато тя се прилага от съответния активиращ орган, ако тези доставчици на финансови услуги имат несъществени експозиции към установения макропруденциален риск в юрисдикцията (принцип *de minimis*). Подобно на практиката, възприета за АКБ в член 130 от Директива 2013/36/ЕС, органите могат да избера да освободят доставчиците на финансови услуги с експозиции под определен праг от прилагането на реципрочност по отношение на тази мярка на макропруденциалната политика. От съответните органи се изисква да се отчетат на ЕССР за тези освобождения, като използват образеца за уведомление относно реципрочните мерки, публикуван на уебсайта на ЕССР. Когато прилагат принципа *de minimis*, органите трябва да наблюдават с внимание дали ще се реализират изтичанията и регулаторният арбитраж и ако е необходимо, да запълнят регулаторната празнина.
2. Ако съответните органи вече са приложили реципрочност и оповестили мярката, преди за нея да е препоръчана реципрочност с настоящата препоръка, не е необходимо реципрочната мярка да бъде изменяна, дори ако се различава от мярката, приложена от активиращия орган.

⁽¹⁾ Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 22 декември 2011 г. относно макропруденциалния мандат на националните органи (ЕССР/2011/3) (ОВ С 41, 14.2.2012 г., стр. 1).

3. Срок и отчетност

1. От съответните органи се изисква да се отчетат на ЕССР и Съвета за действията, които предприемат в отговор на настоящата препоръка, или да предоставят подходяща обосновка за случаите на бездействие. Отчетите се изпращат веднъж на всеки две години, като крайният срок за първия отчет е 30 юни 2017 г. Отчетите следва да съдържат най-малкото:
 - а) информация относно същността на предприетите действия и момента, когато те са извършени;
 - б) оценка на ефекта на предприетите действия от гледна точка на целите на настоящата препоръка;
 - в) подробна обосновка на предоставените освобождавания съгласно принципа *de minimis*, както и на случаите на бездействие или отклонение от настоящата препоръка, включително забавянията.
2. В случай на споделени правомощия съответните органи следва да координират действията си помежду си, за да предоставят необходимата информация навреме.
3. Съответните органи се приканват да информират ЕССР при първа възможност за предложените мерки на макропруденциалната политика.
4. Реципрочна мярка на макропруденциалната политика се счита за еквивалентна, ако доколкото е възможно, има:
 - а) същото икономическо въздействие;
 - б) същото приложно поле; и
 - в) същите последици (санкции) при неизпълнение.

4. Изменения на препоръката

Генералният съвет ще реши кога е необходимо да бъде изменена настоящата препоръка. Тези изменения включват по-специално допълнителни или изменени мерки на макропруденциалната политика, спрямо които трябва да се приложи реципрочност съгласно препоръка В и свързаните с нея приложения, които съдържат информация за конкретната мярка. Генералният съвет също може да удължи крайните срокове по предходните параграфи, когато са необходими законодателни инициативи с оглед на изпълнението на една или повече препоръки. По-специално, Генералният съвет може да реши да измени настоящата препоръка, след като Европейската комисия направи преглед на рамката за задължително признаване съгласно правото на Съюза или въз основа на опита, натрупан от действието на режима на доброволна реципрочност, установен с настоящата препоръка.

5. Наблюдение и оценка

1. Секретариатът на ЕССР:
 - а) подпомага съответните органи, като създава условия за координирана отчетност, предоставя съответните образци и пояснява, когато е необходимо, процедурата и срока за изпълнение;
 - б) проверява изпълнението от страна на съответните органи, включително като ги подпомага при поискване от тяхна страна, и представя отчети за изпълнение на Генералния съвет.
2. Генералният съвет оценява отчетените от съответните органи действия и обосновки и ако е уместно, решава дали настоящата препоръка не е спазена и дали съответните органи не са предоставили подходяща обосновка за бездействието си.

Съставено във Франкфурт на Майн на 15 декември 2015 година.

Председател на ЕССР

Mario DRAGHI